

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010526
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2511010526.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti odsúdenej W. K., v konaní o osvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 13.04.2015 sp.zn. 2T/103/2011, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdenej W. S., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdená W. K. sa neosvedčila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej jej rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 2T/103/2011 zo dňa 03.10.2011, právoplatného dňa 03.10.2011 a nariadil tejto trest odňatia slobody v trvaní 2 roky vykonať.

Podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona s poukazom na § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona súd odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť odsúdená, prostredníctvom svojej obhajkyni, ktorou sa domáhala zrušenia. V dôvodoch sťažnosti poukázala na to, že rozhodnutie okresného súdu je predčasné nakoľko okresný súd neskúmal, či v danom prípade neprichádzalo do úvahy aj možnosť ponechať podmienené odsúdenie v platnosti za súčasného postupu podľa niektorého z písmen a/ alebo b/ ustanovenia § 54 Trestného zákona. Rovnako dáva na úvahu, či v danom prípade je nutné nariadenie výkonu trestu odňatia slobody a či v danom prípade nie je možné zvoliť trest, ktorý by znamenal menší zásah do práv odsúdenej a ktorý by mohol byť v konečnom dôsledku účelnejší, nakoľko výkon trestu odňatia slobody by mohol mať na odsúdenú nepriaznivé následky.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, a riadne vykonal iné uložené sankcie a plní uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaním v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad; b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o 2 roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1/ alebo c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 odsek 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie správne okresný súd rozhodol pokiaľ vyslovil, že odsúdená sa v skúšobnej dobe uloženej jej rozsudkom Okresného súdu v Trnave sp.zn. 2T/103/2011 zo dňa 03.10.2011, právoplatného dňa 03.10.2011 neosvedčila a správne jej preto nariadil uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov vykonať. Materiálnym základom pre takéto rozhodnutie je preukázateľná skutočnosť spočívajúca v tom, že odsúdená počas skúšobnej doby nevedla riadny život, opätovne bola odsúdená pre úmyselný trest čin. V čase plynutia skúšobnej doby neplnila podmienky probačného a mediačného dohľadu, ktoré skutočnosti jednoznačne i podľa názoru krajského súdu opodstatňovali správnosť postupu okresného súdu.

Okresný súd v predmetnej veci náležitým spôsobom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi okolnosťami, zadovážil správy, hodnotenia ako i register trestov z ktorého jednoznačne ustálil, že v danom prípade odsúdená nevyhovela uloženým podmienkam, v dôsledku čoho rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdenej má svoje plné opodstatnenie. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že v danom prípade ani krajský súd nedospel k záveru, že by bolo vhodné použiť ustanovenia § 50 odsek 4 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania je nepochybné, že odsúdená v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nevedla riadny život, nakoľko sa počas skúšobnej doby dopustila úmyselnej trestnej činnosti za ktorú bola i právoplatne odsúdená, dopustila sa i priestupku proti majetku za ktorý jej bola uložená bloková pokuta a neplnila ani podmienky probačného dohľadu, ktoré skutočnosti vyznieva značne v neprospech odsúdenej a za takéhoto stavu preto neprichádzal ani podľa názoru krajského súdu do úvahy postup v zmysle § 50 odsek 4 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdenej W.E. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.